

Εκτύπωση**Ενα βλεμμα****Από την Ευρώπη των λαών, στην Ευρώπη του μίσους**

Του Νίκου Γ. Ξυδάκη

Στο μετρό του Βερολίνου οι άστεγοι ζητούν ευγενικά 1,30 ευρώ για την εφημερίδα τους, το μόνο έσοδό τους, περιγράφει η απεσταλμένη της «Κ». Σε κάθε γωνιά της γερμανικής πρωτεύουσας, θυμωμένοι νεόπτωχοι Γερμανοί βρίζουν τους πονηρούς Έλληνες, τους απατεώνες, που ζητάνε λεφτά από τους Γερμανούς, που τρώνε από τους φόρους τους, που τους έφεραν σε αυτά τα χάλια. Χάλια, πράγματι: 11,5 εκατομμύρια Γερμανοί ζουν με επιδόματα και έκτακτες επικουρήσεις από το κράτος, νεόπτωχοι. Ενας στους επτά ζει κάτω από το όριο της φτώχειας. Στη Γερμανία. Στη Βρετανία, η ύφεση συνεχίζει ακάθεκτη, και οι στενεμένοι Βρετανοί αναθεματίζουν και αυτοί τα ΠΙΙGS, ακόμη κι αν το νησί τους ουδέποτε αισθάνθηκε ιδιαίτερω ευρωπαϊκό.

Στη ζώνη των ΠΙΙGS, τα πράγματα δεν είναι καλύτερα, ασφαλώς. Η στεγαστική φούσκα παρασύρει τις τράπεζες στην Ισπανία, όπου ήδη 4,3 εκατομμύρια άνεργοι ζουν χωρίς μέλλον σε μια κοινωνία που στενάζει. Η Πορτογαλία λυγίζει. Και η Ελλάδα... Τα ζούμε.

Η φούσκα του greed capitalism μετασχηματίζει ταχύτατα την ήπειρο και την οιονεί οικονομική-πολιτική ένωση ελεύθερων κρατών, με τέτοια ένταση που καμιά συνθήκη και κανένα σύμφωνο κορυφής δεν μπόρεσε ποτέ να δράσει: Η Ευρώπη των λαών, αφού μετασχηματίστηκε σε Ευρώπη των αγορών, τώρα καταλήγει σε Ευρώπη της απόγνωσης και του μίσους. Του μίσους, κυρίως.

Ο αλαφιασμένος, έντρομος, πτωχευμένος λαός μετατρέπεται εύκολα σε αγριεμένο όχλο, που αναζητεί στόχους και εξιλαστήρια θύματα. Ο ξεπεσμένος νοικοκύρης, ο άνεργος εργατοτεχνίτης, ο χρεωμένος καταστηματάρχης, το νεόπτωχο στέλεχος, άνθρωποι ματαιωμένοι και ξεγελασμένοι, άνθρωποι χωρίς ελπίδα, άνθρωποι που τους έκλεψαν το μέλλον, θα αφεθούν στη μόνη οδό που απομένει, την ολισθηρή: την οδό του μίσους και της μισαλλοδοξίας.

Το ευκολότερο για τον αναγκασμένο είναι να βρει έναν υποδεέστερο, έναν μακρινό, έναν άλλο, για να του φορτώσει τη δεινή του μοίρα. Ο Γερμανός αναθεματίζει τον πονηρό Έλληνα, τον κλέφτη Μεσογειακό, τον αλλόθρησκο Αραβία και Τούρκο· ο Έλληνας ξαναβρίσκει την καχυποψία του για τον πρώην ναζί, τον βαφτίζει εσάει ναζί· οι Ολλανδοί θυμούνται κάτι δυσάρεστο για τους Έλληνες, οι Έλληνες μπουϊκοτάρουν τα ολλανδικά γαλακτοκομικά· οι Ισπανοί βρίζουν τους Γερμανούς για τη στεγαστική τους φούσκα κ. ο. κ. Ο, τι οικοδομήθηκε με κόπο και οραματισμό, πάνω στα ερείπια και στις στάχτες του τρομερού Β' Παγκοσμίου Πολέμου, από ηγέτες που είχαν ζήσει και τους δύο πολέμους του 20ού αιώνα, ό, τι χτίστηκε ως Ενωμένη Ευρώπη των λαών, για να ξεριζωθεί ο πόλεμος, για να δημιουργηθεί άξονας φιλίας μεταξύ των εχθρών, τώρα απειλείται.

Απειλείται για πολλούς λόγους, αλλά κυρίως διότι οι πολιτικές ηγεσίες πρόδωσαν τους λαούς τους και εκχώρησαν την εξουσία και την κυριαρχία σε εξωπολιτικές δυνάμεις, σε δυνάμεις χωρίς πολιτική νομιμοποίηση και χωρίς ιστορική ευθύνη. Ίσως φαίνεται απλοϊκό, αλλά αυτό συνέβη τον τελευταίο καιρό με την περπιέτια της Ελλάδας, των ΠΙΙGS και της Ευρωζώνης: οίκοι και funds, υπάλληλοι και τεχνοκράτες αποφαίνονται για τις τύχες λαών και κοινωνιών, υπαγορεύουν πολιτικούς σχεδιασμούς σε σαστισμένες ή υποταγμένες κυβερνήσεις. Η αποσάθρωση, η φτώχεια, η βία, η εξαθλίωση δεν περιλαμβάνονται σε αυτούς τους σχεδιασμούς, ή περιλαμβάνονται σαν παράπλευρες απώλειες.

Σαν να ζούμε δυστοπικά μια μεταμοντέρνα Δημοκρατία της Βαϊμάρης. Στη στάχτη του πολέμου, της ανεργίας και της φτώχειας, βλασταίνουν τα άνθη του κακού. Στη στάχτη της ματαίωσης, της νέας φτώχειας, της ανεργίας, της ανομίας, του κυνισμού, θα ξαναβλαστήσουν άνθη του κακού.

Αυτήν τη δυσοίωνα Ευρώπη τη βλέπουμε πια πλάι μας. Παραδοσιακές αστικές συνοικίες των Αθηνών παραδίδονται στο μίσος και το έγκλημα. Μετά το πολυλάλητο ιστορικό κέντρο, μετά τις πλατείες της πρέζας και της επαιτείας, μετά τον Άγιο Παντελεήμονα και την πλατεία Αττικής των μαχών και των συγκρούσεων, τώρα η Πατησίων, η πλατεία Αμερικής, η Κυψέλη, ιστορικές κοιτίδες του μεταπολεμικού μικροαστισμού, γεύονται το φόβο, τη βία, την γκετοποίηση, την εγκατάλειψη.

Την ίδια στιγμή, μια σαστισμένη κυβέρνηση σύρεται από περικοπή σε πάγωμα, ολοταχώς προς την πιο βαθιά, μακρά ύφεση, χωρίς κανένα σχέδιο ανάκαμψης, χωρίς στρατηγική. Και κάτι φαιδροί πολιτικάντηδες απειλούν τη Γερμανία με μπουϊκοτάζ των προϊόντων της. Ακυβέρνητη χώρα ενώπιον σωρού ερειπίων, σε μια Ευρώπη των ξένων, του μίσους.

Ημερομηνία : 28/2/10

Copyright: <http://www.kathimerini.gr>Κλείσιμο